

началникъ и спаситель, за да даде покаяніе на Израїлъ и прощеніе на грѣхове тво.

32 И не сме мы свидѣтели на тіа дѣмы, и сѣй дѣхъ когото даде Господа на фіиа който го слышатъ.

33 И фіи като чуха това, пѣкахася (шо гиѣвъ), и сговарахася да ги оубіатъ.

34 Но иѣкой фарисей имѣ то мы Гамалиїлъ, законодатель, когото сїчкю на рѣдѣ починаше, стана въ соборище то, и заповѣда да изведатъ вѣниа апостолыте за мало врѣме:

35 И рече имъ: мѣжду Израилитески, помыслите си (добрѣ) что щите да направите съ тіа человѣцы.

36 Защо предъ тіа дни поависе Фенѣда, и говореше сїеке защо є големъ иѣкой, при когото се прилагиха до четвристотини человѣци на крой: който погина, и сїчки те който повѣрохаха въ него распрѣнахася, и станаха иици и никаде.

37 Послѣ (по него) поависе Иуда Галілеанинъ, во врѣме то когато се напиславше на рѣдо, и вѣлече доболно человѣцы по сїеке: (но) и той погина, и сїчки те който го послушаха, распрѣнахася.

38 И сега ви говоримъ, махнетсяе шо тіа человѣцы,

и ѿставете ги: Защо да ко є шо человѣцы те това и змышленіе или това дѣло, то ще да се развалі:

39 Яко ли є шо Господь, не можете да го развалите, да се не намерите и вѣнопрѣтвици.

40 И послушаха го: и като повѣкаха апостолы те, вѣха ги, и запретиха имъ да не говоратъ (вече) за имѣто Іисусово, и пустиха ги.

41 И фіи и злѣзоха съ радость шо соборище то, защо се сподобиха да прѣиматъ кезчестїе за имѣто Іисусово:

42 И сїеки дѣнь не престановиха да оучатъ и да благовѣствуватъ Іисуса Христа, и въ церкви та и по кѫши те.

ГЛАВА 3^т.

И въ тіа дни когато се оумножиха оученици те, вѣде роптаніе шо Билинъ те (когто вѣха повѣровали) на ѻврѣи те, защо се презираха вдовици те имъ въ катаднѣвно то слг҃уваніе.

2 И аванасе те (апостоли) повѣкаха сїчко то множество оученическо, и рѣкоха: не прилича намъ да ѿставимъ слово то Божіе, и да слг҃уваме на трапезы те.

3 Но виждъ те братіе, та и зберите шо вѣсъ седми человѣцы, който са свидѣтели